

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-Просвѣтното Икономическо Дружество Варненски Коренякъ

Брой 1 лв.	Год. абонаментъ 25 лв. Излиза двуседмично	Редакция и администрация въ клуба — Варна, 6-й Септември № 29.	Обявления се приематъ по споразумение	Брой 1 лв.
---------------	--	---	--	---------------

СТОПАНСКА ПОЛИТИКА.

Безспорно е, че икономическото и финансово изтощение на общината ни, като стопанска единица, се дължи най-вече на пакостните последици от последната война, макаръ и да сж изминали доста години. За заздравяването на стопанската ни община, нуждни сж здруженитъ усилия на всичкитъ варненски граждани съ тѣзи на общинската управа. Повдигането състоянието на общината — необходимо условие за успешно постижение на икономически, стопански и др. цели — изисква редна мѣропрития и предприятия отъ най-разнообразно естество. За това общината трѣбва да има една определена, споредъ мѣстнитъ условия, стопанска политика, която да излъкува тази болестъ, която всекѣдневно изтощава снагата ѝ. Минаха опъзи времена, когато ръководителитъ на общината като стопанска единица, не схващаха разумно и правилно целитъ и задачитъ ѝ, а обръщаха повечето внимание къмъ удоволствование на властогонцитъ. Р. П. И. Д-во „Варненски Коренякъ“ още тогава се опълчи противъ подобна политика, и сочеше пътя, по който трѣбва да се насочи политиката на общинскитъ ръководители, като стопански творци, обаче гласътъ на Д-вото остана гласъ въ пустинята.

Бисмаркъ бѣ казалъ въ една своя речъ следната истина: основниятъ порокъ на общинското управление се състои отчасти въ това, гдето управницитъ на нашитъ голѣми градове се ръководятъ отъ примѣсица на теория съ политика, че тамъ не се взематъ правилно икономическитъ, стопански интереси.

Общината, като стопанска единица, споредъ видни политико-икономисти, има своя политика, състояща се: а) въ вътрешна, когато общината сама развива стопанска дейност; б) въ външна, когато съ разни разпоредби поставя граници на дейността на общинитъ. Какъ се определятъ политико-икономиститъ стопанската политика на една община? — Тя е сборъ отъ стопански предприятия, които иматъ за целъ да съдействуватъ за производството. Раз-

предѣлването и потребление на разни стопански блага. Споредъ едни политико-икономисти, които поддържатъ либерализма (въ икономически смисълъ на думата), тая политика трѣбва да се ръководи изключително отъ частната предприемчивостъ, като общината отстранява сѣдостенията, които среща всѣки предприемчивъ гражданинъ. Посхващанията на първитъ политико-икономисти, общината е едно сгодено учреждение за осъществление на социалнитъ идеи и преобразувания на новитъ течения, като се счита, че общината е една малка държава и трѣбва, дължна е да даде всичко. Това схващане не може да се приеме, да се приложи. Знаменитиятъ политико-икономистъ, писателъ Г. Болийо е казалъ: една отъ най-лошитъ и опасни болести, които заплашватъ съвременната цивилизация, е общинския социализъмъ. Никой не може да иска отъ общината всичко, чисто по заповѣдь, а трѣбва да се повика въ помощъ частния починъ, за да улесни общината по целесъобразенъ начинъ за задоволяване известни назрѣли нужди и съ това ще се облекчи и гражданството отъ тежкитъ общински данъци и такси. По мнението на благо разумнитъ политико-икономисти трѣбва да се държи златната сѣдрина между казанитъ две схващания: трѣбва да се поощрява частния починъ, който ще иде на помощъ на общината за целитъ, които преследва, а не да се задушаватъ, да се убива по единъ безогледенъ начинъ. Обичаме да върваме, че днешната управа на общината, като стопанска единица, ще има свое ръководно начало златната сѣдрина — по прилагане стопанската си политика.

Всѣки, който се интересува за Варна, трѣбва да стане абонатъ на в. „Варненски Коренякъ“.

Годишниятъ абонаментъ на вестника е само двадесетъ и петъ лева.

ПОКАНА

Поканватъ се всички членове на Д-во „Варненски Коренякъ“, както и всички граждани да посетятъ **вечеринката**, която дружеството устройва въ салона „Ешмедеме“ на 16 януарий т. г. Начало 9 часа вечерята.

† Стефания Кр. Мирска.

На 2 того, въ 8 часа сутринта, тихо се представи о Господъ нашата всеобщо уважаема съгражданка Стефания Кр. Мирска, на 78 годишна възраст. Покойната произхожда отъ родолюбивото и ученолюбиво семейство Икономови отъ гр. Разградъ. Нейнитъ покойни родители още въ половината на 19-вѣкъ, въкъ на нашето възраждане, сж се проявили на книжовното поле съ своитъ брошури и статии, и сж сѣяли просвѣта между възраждащия се български народъ. Тия ценни духовни качества е наследила и тѣхната дъщеря, покойната вече Стефания. Следъ завършване на първоначалното си образование въ своя роденъ градъ, тя постѣпва въ Фундуклийската девическа гимназия въ гр. Киевъ (Русия) и после въ специалния педагогически курсъ, който завършила съ пълно отличие презъ 1878 година.

Следъ завършване на гимназията тя се връща въ своето отечество и се посвещава на благородното учителско звание. Нуждата отъ високо просвѣтени лица следъ нашето освобождение е била твърде голѣма. И ето че тя се поставя въ първитъ тѣхни редове и била назначена за учителка въ класното девическо училище на нашия градъ. Скоро следъ това тя встѣпила въ бракъ съ Кръстю Ив. Мирски, всеизвестенъ нашъ съгражданинъ ученолюбивъ и общественикъ, отдавна вече покойникъ. Тѣй и двамата презъ първитъ години следъ нашето освобождение се проявяватъ въ нашия градъ съ своята неуморима дейностъ въ полето на народната просвѣта, съ оригинална и преводна книжнина, съ многобройни статии въ вестници и списания по живо трепещи на времето си въпроси, които и днесъ не сж загуби и своето значение.

Покойната е въплъщавала въ себе си високи християнски добродетели: твърда вѣра, голѣмо смирение въ общественния животъ, невообразимо търпение въ изпращанитъ ѝ отъ Бога тежки изпитания въ семейния ѝ животъ, евангелско добротворство, съ една речъ, тя е била въ пълната смисълъ на думата истинска християнка, съпруга и майка на многобройна челядь. Тѣзи ѝ качества високо ѝ издигаха между нашето гражданство, което, ценийки всичко това, достойно ѝ отреждаше ръководно мѣсто въ възникващитъ въ града ни просвѣтно-благотворителни заведения. Когато вече възрастътъ ѝ напредна и семейнитъ грижи се увеличиха, тя полела-дека се оттегли отъ обществе-

ния животъ, като отстъпи мѣсто на по-млади наши съгражданки, но пакъ продължаваше да следи развитието на тоя животъ, като не преставаше да работи, съ перо на рѣжа, до последнитъ си дни. Тѣй завърши своя многострадаленъ земненъ животъ, пълненъ съ себепридания и възвишени пориви къмъ доброто, истината и прекрасното, като съпруга, майка и общественичка Стефания Кр. Мирска.

Тя оставя достойни дѣла за подражание на подрастващото поколение, за да черпи то поука какъ трѣбва да служи човѣкъ на своя народъ, особено въ преживяването отъ насъ време на отрицание на всичко свято и благодарно въ семейството и обществото.

Опѣлото и погребението на покойната се извърши въ недѣля на 3 того, при стечение на многоброенъ народъ, цвѣтътъ на варненското гражданство, въ съборния храмъ „Усп. Пресв. Богородици“, което гражданство придружи тленитъ ѝ останки до последното жилище и съ това отдаде своята честъ на великата покойница.

За нейния безукоризненъ и скромненъ животъ, беззаветна преданостъ, като съпруга, майка и общественица говориха: въ църквата Архим. Иннокентий, а на гробищата г-жа Л. Свракова, председателка на дружеството „Майка“, на което покойната е турила неговитъ основи и е била една отъ преданнитъ членки.

Богъ да я прости и нейната паметъ нека се предава отъ родъ въ родъ!

„Варненски Коренякъ“

Д-ръ П. Д. Скорчевъ.

Гръцко-Византийското наследство въ нашия народенъ говоръ.

(продължение отъ брой 12)

Едновременнонитъ ни красавици носѣли гръцки „карфици“ (карфи — бодилъ, игла съ топка), и врахели (врахион — надлакетникъ); труфели сж се (трюфо — гиздя; Трифонъ — Гизданъ (съ „трѣндафили“ (30 листникъ) и съ „пендари“; „калесвали“ сж се по гръцки (екалеса) и сж си пращали на заговѣзни „каниски“ (каниски-он е „кошничка“ съ подарѣци); „вапсвали“ сж се тайно съ червила (евалпа — „потопихъ“ четката т. е. „боядисвамъ“), а не като днешнитъ „кокони“ явно по улицитъ, и сж си казвали „сполайти“. Ние и днесъ слагаме гръцка „трапеза“ (тетра-пеза — „четиринога), имаме си „трапезарии“ (трапезарион), а пишемъ по вестницитъ невежо ужъ по руски „столовайтъ“.

Благодарност

Опечаленитъ близки на покойната

Стефания Кр. Мирска

СЪРДЕЧНО БЛАГОДАРЯТЪ на всички роднини, приятели и познати, които съпроводиха останките ѝ до вѣчното ѝ жилище или устно, писмено телеграфически, изказаха своите съчувствия и съ това сподѣлиха тежката имъ скръбъ на скъпата и незабравима покойница.

Особено благодарятъ на Варненската Общинска Управа за отреденото ѝ почетно мѣсто за вѣчно жилище и за поднесения венецъ; на Варненското Училищно Настоятелство; на Женското Д-во „Майка“; на Д-во „Варненски Кореняк“ и на Разградската Дружба „Бѣли Ломъ“ за издаденитъ некролози и поднесени вѣнци; на семейство Софийски за поднесения венецъ и проявенитъ грижи; на Председателката на Д-во „Майка“ Г-жа Люба Свракова за произнесеното слово; на свещеницитъ и участващитъ при опѣлото и на всички културни и благотворителни дружества, на отецъ Иосифъ и на сестритъ отъ френското училище, на редакторитъ на мѣстната преса за проявената почитъ и внимание.

Специална благодарностъ и къмъ Д-ръ Б. Хаджожанъ за проявенитъ грижи и почитъ къмъ покойната.

гр. Варна, 10 I. 1937 год.

Черпимъ се съ „мастика“, а за мезе си вземаме ту „лахна“, ту „армия“, което е едно и сѣщо (лаханармия — кисело зеле). А съ вино отиватъ „миди“ (мишче, лат. мускулусъ, нѣм. мушел), „стриди“ (острион — устрица — аустер), ахтапод (8-кракъ) и античнитъ „гаросъ“. Ние си готвимъ „кефалъ“ (главочъ) и „леферъ“ „плакия“, печемъ си на „скара“ „скумрия“, „сафридъ“ и „чирози“; пържимъ си на „тиганъ“ („топилка“ за масло) „тиганицы“, наливаме си виното презъ гръцка „фуния“ (хони — „наливка“); въ гръцки „хаванъ“ си чукаме „кимийонъ“, „анасонъ“, „пиперъ“, дори и „кмин“ и се ядосваме, че вече не сѣ „евтини“ гръцкитъ „стафиди“. Гръцка е и „пита“ съ сирене (тиропита).

Гръцки сѣ названията на цвѣтята: кринъ, карамфилъ, босилекъ (василикон антима — царско цвѣте, употребявано въ храмове и за балсамирване), лай-лай чучка („аспро лулуди), камилякъ, роза, мента, лянъ и анджолядро вонливо (корианон — дървеничево, вонещица).

Въ нашата кухня ние не можемъ безъ гръцкитъ приправки: магда-нозъ, кромидъ, прасъ (желто-зеленъ) цвѣкло, целина, (селинон), оризъ, захаръ, а съ гръцки „скилиди“ (скелидион) отъ български чесънъ си набучваме печеното и като наши си ядемъ гръцкитъ: лападъ, ангинари, бизеля, пѣпешъ, ластаръ („властари“), агорида и ангурия. Да, и ангурия! — чиито по-нови рожби сѣ: у руситъ „огурецъ“, у нѣмцитъ „гурке“. Съ „юзъмъ“ (идиосмо — „сладъкъ дѣхъ“) и съ разни други „миродии“ (миризма, мирисъ, мирша, миро) ние даваме приятенъ дѣхъ на нашитъ гозби; пакъ по гръцки казваме, че ще се случи нѣщо нехубаво: „тази работа не ми мирише на добро“ — „ден му миризи калла“. Не може кѣща и безъ: лилавъ, скара, тиганъ, копанъ („токмакъ“ и „бутче“ отъ пиле), пиростия (пиристатис — огнестойка), безъ стипца, легенъ, стомна и стракина (отъ „острион“ — мида; „остракинос“ — черупка отъ мида съ каквато се „черпи“ вода — „черепъ“); глиненъ сѣдъ; „остракизмъ“ т. е. гласуване чрезъ глинени черепчета). „Пиле печено — на мѣсто!“ ви ка по папаласко подражание келнерътъ, който е чулъ отъ своя гръцки събратъ „амесос“ т. е. „веднага“.

Чрезъ гръцко посрѣдство сѣ проникнали въ нашия езикъ и доста италиански думи като: кантаръ, камбана и кжпони (кжмпони — заета въ влашки и маджарски отъ български), кандило, варелъ, лента (линтеум), гамба, пангаръ, (отъ „банка“), вира, майна, лukanка, (лука-нико — надѣница отъ Лукания), разо (разо — стриганъ гладъкъ платъ, сатенъ).

Нѣкои гръцки думи сѣ дошли у насъ въ потурченъ видъ: барутъ (пиритисъ), Бургасъ (пиргосъ — кула; Кулели-Бургасъ — „кулена кула“), драмъ (драхми), кутия (кютосъ — сѣдъ, празнина), калѣпъ (калопо-

ди — дървенъ кракъ), ефенди („самостоецъ“, принцъ — отъ тукъ и „автентиченъ“), тефтеръ дифтера — кожа, сѣшитъ пергаменти; отъ тукъ — „дифтерия“); Фандѣкчиевъ (фѣндѣкъ — пондики — лешници), Фучиджиевъ, Анахтаровъ.

Многобройни гръцки думи обозначаващи предмети и нѣщица ние употребяваме въ нашия народенъ говоръ. Такива сѣ: кокалъ, кокичка, кокиче, (български е „костиче“ — „кошичи цвѣте“ въ Шумень), куча — варено жито: коматъ, клува, коремъ (корми), кила, килия, колици; мустакъ, мутра, муцуна; ципа, ципури (пращини), цирла (плачливо, дриливо дете); ангария, охтика (хектики), хрема (ревма-течение); хлема и лама (гърлоболъ, отъ „лама“ — гърло, а отъ тукъ; лама — лакома, хищна), гаргара, фуска, маразъ; фира, фирида („ниша“), колиба (калиби — покрита), темелъ; петирица, патъ, креватъ (креветъ е турска форма), кастанъ (кестенъ е тур. ф.); герекина и керкенезъ, геръ (герани, значи жеравъ, сравни англ. кранъ — жеравъ и жеравоподобна машина; руски: журавль); син-оръ и орисия (отъ оризо — опредѣлямъ, гранича; хоризонтъ); пиронъ, трионъ и спарта (съ бояджийско вѣже — „спартон“ — се тегли на стената „линия“); плака, плакенъ, пинакида, кондилъ, харакондѣлъ (ржко-писалка), моливъ (= олово), тетрадъка (четвъртитъ, итал. „кадра“, „колла“, хартия (слепка; „протоколъ“); първиятъ (зеленъ) листъ на едно сѣдебно дѣло), стихъ (редица), стихия, прикъ, руко, маргаритъ, сирма, спатия (мечъ), димитено платно (съ две нишки); пластиръ, полилей, (поли-елеос — многосвѣщникъ, — масленикъ), синапъ, лостъ, прустъ (простен — преденъ), евнухъ (леглопазачъ). Гръцки думи сѣ още: балантия, сакула и дисаги (двусторбникъ), мандадо, самаръ и тѣй любимата ни „дипла“ (гѣнка, сгнато на две, „дубла“; отъ тукъ диплома“); сгнато на две „грамота“; носителъ на такава: „дипломатъ“, колла, коливо и околивамъ т. е. прилепямъ се около нѣкого; пихтия (питки — замръзнало, втвърдено), китъ (морско чудовище), делфинъ (утробникъ, срав. аделфос — едноутробникъ = братъ), юбре (копросъ — лайна), сгура (скория), диканя (тикани, букв.) „чуканка“, съ чукани кремъни подковано вършило), паламарка („ржкойка“) праматаръ, миситинъ (посрѣдникъ), хората и хортувамъ, ксратия (роглю) и каратъ (чрезъ араб. — зърно отъ рожковъ-кератионъ); панаиръ (пан-агюрис — все-сѣборъ; Панагюрище; панагирикъ т. е. сборянска похвална речъ); урочасвамъ, орама (гледане, „пан-орама“ — всегледане; срав. итал. мал-оккио — лошъ погледъ). Съвсемъ гръцки сѣ: ехо, хоро, охловъ (кохлосъ), пши и пехота (пши — по крака; прославенитъ македонски „пез-етери“ — пеши другари), панта, пангалозинъ (хубостникъ), аргатинъ, ургя и ургетина (ургос — работникъ; хир-ургос —

ржкодѣлецъ), чевгаръ (зевгари, т. е. съ-прѣгъ, „чифтъ“). Сѣщо гръцки сѣ: харенъ хрисимъ, спривавъ, тромавъ и палавъ; нефелитъ (анефелитос — никаквецъ, безполезенъ; отъ тукъ ужъ порицателно: нефело моме — никаква, негодна моме!); спора, споренъ (спора — урожда; сѣитба, семе); сюнгеръ, кухъ, талази (таласа — море), бора, порязъ (бореас), нутявъ и лодосъ (анотия — влага; нотосъ — влаженъ юженъ вѣтеръ); пайдосъ (ап-одос — отходъ), иса и исо (еднакъвъ: избари, изотерми); ала, оти, „на“ ти го, ал-на го (на тон!), мигаръ (мигар), макаръ (макари), хайде (аге де?); камара, фенеръ, ламба, скрепя — лоша жена (скорпион), хилъда; матима (математика — наука), сима, „ката“ — дневенъ (кат имерини); хала (побърканъ, лудъ), халосанъ, слисанъ и залисанъ; грамотенъ (грама — писмо), старо „харо“ (Харонъ); хромелъ (хиромили — ржкомѣлница), хума, ефиръ, зефиръ, варка, навло (навс — корабъ), с-карида, корабъ (каравион: лодководна скарида, срав. лат. sagabus срав. каравелла); хрусталъ (крюсталлос), петало (листъ, плочка), фиде (о-фидес: змийка, итал. вермичелли); лехуса (лежалка); лепта (малка парича); ливада (ливо — заливамъ).

(следва)

Д-ръ Конст. Караджовъ

АРТЕРИОСКЛЕРОЗАТА.

(Продължение отъ бр. 12.)

III. Признацитъ на артериосклерозата. — А. На предсклерозата. — периода преди окончателното настаняване на истинската артериосклероза, докато бжбрецитъ сѣ още почти здрави, сир. едно възможно втвърдяване на бжбрецитъ, въпрѣки отсѣтствието на бѣлткъ въ пикочъта: 1) Общи признаци: най-често, пълнокръвие, зачервено лице, избликъ на здраве; сутринъ, остри по темето на главата болки, изчезващи следъ ядене, виене на свѣстъ, пречерняване на очитъ, носни кръвотечения; задухъ, честъ бронхитъ, понѣкога кръвохрачене; изобилно нощно пикане, изпражнение меки и чести; черъ дробъ, досега увеличенъ; често, лекъ токъ по глезенитъ или долнитъ краищници; глѣбенъ признакъ: повишено крѣвно налѣгане. Въобще повишеното крѣвно налѣгане, предпищалнитъ отокъ, чернодробното пърлнокръвие, влажнитъ въ бѣлитъ дробове хрипове сѣ признаци на бжбречно втвърдяване.

Болнитъ отъ тоя периодъ могатъ чрезъ единъ строгъ режимъ да забавятъ истинската артериосклероза или да попрѣчатъ на появяването ѝ.

Б. На истинската артериосклероза: Общи и нервни: упадъкъ на храненето, увѣхналостъ на кожата, обща бледностъ; повишена обща възбудимостъ; лесно физическо и умствено уморяване, при внимателно четене, неспособностъ за умствена работа, мжчно мислене, отслабване на паметъта; жистене или болки въ главата, особено на врата, мигрени; неспокоенъ сънъ, кошмаръ; преходни онѣмвания, шумъ въ ушитъ, виене на свѣстъ, понѣкога губене на съзнание; очни разстройства, внезапни кризи отъ непълна или пълна слѣпота; невралгии; неврастения при повишено крѣвно налѣгане, отиваща до самоубийство; мравучене, одървеняване, изтиване, болки на краищницитъ. Мускулни гърчѣния, внезапни сухожилни отскачания въ сънъ, изтиване на краищницитъ, изтрѣпване, безчувственостъ на нѣкои прѣсти.

2) Бѣлодробни: емфизема (постояненъ признакъ) и токсиченъ задухъ, достигащъ до бѣлодробенъ отокъ (едема); 3) Храносмилателни и коремни: липса на апетитъ, уригвания, тежестъ въ стомаха, подуване на корема, често чревни крѣвоизлияния; 4) Бжбренни и други: непроходимостъ на бжбрецитъ и, впослед-

ствие задържане на хлорни съединения, течности, пикочина; изобилно и често нощно пикане. 5) Сърдечни дортични, артерии: увеличение на сърдцето за смѣтка на лѣвата камара; втвърдяване и разширение на аортата; непостоянно крѣвно налѣгане, но повишение при много напреднала артериосклероза на аортата; наклонностъ на артериитъ къмъ спазми (свивания), които се проявяватъ чрезъ моментно виене на свѣстъ, главоболие, моментно загубаване на паметъта или речъта, моментни гърчѣния на мускулни групи.

IV. Видове, локализации и предсказание на артериосклерозата. — Артериосклерозата бива обща, когато се разпространява по всичкитъ или повечето артерии, и частична, когато е ограничена въ една или нѣколко само артерии. По редъ на честотата, артериосклерозата се локализира по аортата, артериитъ на мозъка, на бжбрецитъ, на сърдцето (вѣчнитъ артерии), на вжтр. органи, на краищницитъ, особено на долнитъ (периодическо куцане).

Артериосклерозата е много сериозна болестъ, но има това добро, че се развива много бавно, та желающиятъ да се лѣкува има достатъчно време да положи грижи за нейното лѣкуване или, най-малко, за спиране нейното напредване, а, главно, за изпреварване нейнитъ осложнения, едно отъ друго потекъ и по-опасни: мозъчно крѣвоизлияние (химиплегия, да м л а), гръдна ангина (жаба), сърдечна астма, втвърдяване на бжбрецитъ (уремия) отъ които винаги би могло да последва внезапна, било мжчителна смъртъ. Най-опасни отъ тѣхъ сѣ: гръдната жаба и мозъчното крѣвоизлияние.

V. Предпазване, обща хигиена. — Артериосклеротикътъ трѣбва да живѣе въ умѣренъ климатъ, далечъ отъ вѣтрове, море, на не високи мѣста (не по-високи отъ 500 — 800 метра надъ мор. рав.) и да прекара единъ, по възможностъ по-спокоенъ и по-безгриженъ животъ; да отбѣгва всѣкаква преумора, всѣкакви вълнения, усиленни упражнения, студъ, голѣма горещина, причини за повишаване крѣвното налѣгане, да има предъ видъ, че крѣвоносната система винаги подлежи на спазми, на артерно, бжбренно запушване, мозъчно крѣвоизлияние, а по-късно и на несвиваемостъ (асистолія).

Артериосклеротикътъ трѣбва винаги да лѣга рано, да става късно, да почива на обѣдъ, безъ да заспива, да прави разходки безъ да се уморява, да отбѣгва всѣкакви вечеринки, да си прави масажи на тѣлото и корема (пикочогонно действие). Да отбѣгва пушенето — да се заповолява съ, най-много, 2-3 папирски на день, ако не може да отвикне съвсемъ; да отбѣгва най-гrijливо запекъ чрезъ клизми (съ дър. масло, 1-2 каф. лѣж. англ. солъ въ 1/4 водна чаша обикновена или минерална вода, парафинъ 1-2 суп. лѣж. на день). Въ случай на безсъница, да се храни съвсемъ леко вечеръ, защото тя се явява у артериосклеротика вследствие хранително отравяне; въ случай че тя продължава, да се прибѣгне до млѣчна диета (пикочогоненъ режимъ); въ краенъ случай, една капсула отъ 0.25 сантим. Véronal, Trional, въ една чаша топла попарка, или една чаша Bromidia. При силно биене на сърдцето (особено нощно време, при лѣгане), студени компреси върху предсърдечната областъ, покрити съ тафта или вата, или пулверизация съ етеръ, метилъ — хлоралъ, или пѣкъ стѣгане сърдцето съ специаленъ поясъ.

Артериосклеротикътъ, най-после, трѣбва да има известно, съ положението си, занимание, защото, ако то му позволява да бжде въ бездействие, то, твърде вѣроятно, той често ще бжде обезпокояванъ отъ скука, неврастения, осложнение отъ нарушенъ режимъ, колебания на крѣвно налѣгане, липса на пикочно

пречистване. Ако пък положение-то му е по-скромно, то той ще укаже по-голямо съпротивление, ще живее по-дълго, защото ще бъде принуден да се бори за съществуването си. Обаче, ако тая борба бъде тежка, артерната му система може да пострада. Идеалът на артериосклеротика трябва да бъде едно неуморяващо го физическо и не тревожеще го морално занимание. Умствената работа е най-доброто успокоително средство за болния от кръвообращателно неравновесие.

VI. Режимът на артериосклеротика — 1) Храна. По принцип, вегетарианска храна; може, обаче, да се разреши малко месо, и то само на обяд, бѣло (кокоше, свинско, студена шунка), па деже и червено, добре опечено (говедо, овнешко), постенъ бульонъ; по-малко телешко. Риба не тѣста (морски езикъ, калканъ), варена. Разрешава се нишестена и тѣстена храна (фиде, макарони и т. п.), варенъ или печенъ прѣсенъ зеленчукъ, картофи, особено чесънъ. Десертъ: прѣсно сирене, кис. млѣко, компоти, сладка, сладкиши, сладки плодове. — Да се избѣгватъ: прѣсенъ пшениченъ хлѣбъ, черъ хлѣбъ (по-дува корема), дивечъ, яхнии, супи, пражени работи, подправени ястията, пастърми, наденици, въобще консервирани меса, раци, миди, хайверъ, пушени маринирани риби, тѣсти, мжчносмилаеми риби (салма, щука, скумрия), тѣстини (освенъ краве масло), животински вътрешности (бжбреци, мозъкъ, черъ дробъ: предизвикватъ спазми на перифернитѣ артерии); солени и кисели (произходящи отъ солъ) работи (кис. зеле, краставици, туршии); спаржи, гжби (мжчносмилаеми), зеле, сухъ бобъ, грахъ, бакла (подуватъ стомаха) киселецъ, зеленъ бобъ. Малко солъ, малко ядене (по-малко на нѣколко пѣти презъ деня), малко течности (чорба, вода и пр. всичко най-много 1 литъръ на денъ), никаква вода презъ време на ядене. Никакви чорбести, водни и соусови ядения. Разрешаватъ се минерални води, млѣко (по-скоро кис. млѣко, съвсемъ малко вино съ повече вода, по-добре топълъ чай отъ лайкучка, липовъ цвѣтъ, върбинки. Никакви газирани води, силенъ чай или кафе. — Вслучай на бѣлтѣкопикане, задухъ, първомъ денемъ, а после и нощемъ, повишено крѣвно налѣгане: строгъ вегетариански режимъ, ограничение на течностъ, безсолно ядене.

VII. Лѣчение. — Да се избѣгватъ всички ония, поменати по-рано, причини, предизвикващи артериосклерозата: излишѣкъ въ храненето, пиенето особено никакви спиртни питиета, пушене и пр. — Като лѣкарства: на първо мѣсто гладъ, въпрѣки че не се знае още добре неговото действие: споредъ едни, той намалявалъ артерното налягане, втвърдяването на артериитѣ, лепкавостта на крѣвта; споредъ други, повишавалъ отслабващата съ напредването на възрастта дейност на щитовидната жлеза, която предизвиква обмѣната на веществата и подобряване крѣвоснабдяването на тъканитѣ; споредъ трети било сигурно, че той разширявалъ крѣвоноснитѣ съдове; после: калциеви соли, стрихнинъ, въ постепенно увеличаващи се дози, въпрѣсване собствена крѣвъ въ мускулитѣ на тѣлото и редъ други лѣкарства, които може да предпише само лѣкаръ, следъ едно щателно преглеждане на болния. — На края, ще спомена лѣченето на артериосклерозата чрезъ редовното (консумиране на чесънъ, било суровъ, било киснатъ въ спиртъ, за което лѣчение писахъ прѣвъ азъ пакъ въ в. „Варненски Кореняк“, преди 7 години, и въ „Здраве и животъ“, вследствие което имавъ удоволствието да прочета въ в. „Миръ“ отзивъ за излѣкуване отъ него и да чуя такива отъ устата на интелигентни хора за сжщото!

Високото отличие на Варн. Търгов. Училище и на Фр. Девическа Гимназия „Св. Андрей“.

Високото отличие, заслужената награда Diplôme d'Honneur, която получиша Варн. Търг. Училище и Девич. Гимназия „St. Andrée“ и която бѣ изпратена отъ Парижското Д-во „Алиансъ Франсезъ“ до г-нъ председателя на мѣстното Д-во, по поводъ международното изложение на изучаване френския езикъ въ чуждитѣ страни, учредено въ Парижъ на 26 юний т. г. до 7 юлий, се връчиха тържественно въ присъствието на френския консулъ г. Де Легъ, на нѣкои отъ г. г. членове на мѣстното Д-во „Алиансъ Франсезъ“ и други официални лица, на учителската управа, на сестритѣ отъ колежа и много други граждани. Ние искрено поздравяваме тѣзи две просвѣтни учреждения съ това високо отличие — Diplôme d'Honneur, което твърде рѣдко се дава, и което въ България се получи само отъ тѣзи две учреждения.

Нека кажемъ по този случай нѣколко думи. Изучаването на френския езикъ е последица на съзнанието у българина, за превъзходството на този изященъ езикъ, на този езикъ на Викторъ Юго, който е „най-приятниятъ отъ всички други езици“, както се е изразилъ Б. Латини, учител на безсмъртния Данте. Една мисълъ, свързана съ цивилизацията на свѣта, преди тя да бъде обща, възприета отъ другитѣ народи, трѣбва да се преобрази въ Франция като нова и по този пѣтъ да се разпространи по цѣлия свѣтъ. Велики идеи, велики начала сж минали и минаватъ презъ Франция и сж станали и ставатъ достояние на цѣлия свѣтъ, и следователно Франция е срѣдище, фокусъ на Европейската цивилизация. Въ гения на Франция има нѣщо на общественостъ, нѣщо, което се разпространява и усвоява съ леснина и съ бързина, нѣщо, което е присъщо само въ гѣвкавостта на френския умъ. Изящниятъ френски езикъ свързва всички народи въ свѣта и френскиятъ гений упражнява огромно влияние върху ума и душата на всички народи. По този случай не можемъ да не похвалимъ дейността на настоятелството на мѣстното Д-во „Алиансъ Франсезъ“ за отваряне вечерни курсове за изучаване по единъ лесенъ начинъ френския езикъ, за снабдяване библиотеката съ богата френска литература, съ списания, съ вестници. Ние не искаме да ласкаемъ настоятелството съ тѣзи думи, но установяваме една истина. Съ пристигането на новия титуларенъ френски консулъ г. Де Легъ, дейността на настоятелството ще вземе, върваме, по-голямъ размѣръ, като учредява и срѣщи между членоветъ на Д-вото, като дава ежесечно чай съ танци, и естествено съ това ще се улесни задачата на настоятелството. Задачата на „Алиансъ Франсезъ“ е културна, а не политическа. Културна е за опознаване на двата народа, за сближение, за проучване богатата литература.

Я. Варналиевъ.

Училищното споразумение между Франция и България.

Отъ 2 Януарий влиза въ сила училищното споразумение между Франция и България, отъ което даваме най-важнитѣ постановления: Френскитѣ учебни заведения въ България ще продължаватъ да сжществуватъ и за напредъ, като обучението въ тѣхъ по български езикъ, българска история и българска география ще става на български и е задължително за всички деца. Числото на часоветъ по тѣзи предмети ще бъде еднакво на часоветъ, въ които се преподаватъ сжщитѣ предмети въ българскитѣ държавни училища.

Обучението по въроучение на

децата отъ православно вѣроизповѣдание ще става отъ учители българи отъ сжщото вѣроизповѣдание.

Назначението и подържането на учителския персоналъ въ френскитѣ училища е подчинено на одобрението на М-вото на народното просвѣщение. Необходимиятъ надзоръ ще се упражнява отъ М-вото чрезъ своитѣ органи.

Френскитѣ училища ще се освобождаватъ и за напредъ отъ плащане данѣкъ сгради и ще се ползватъ отъ облагитѣ, дадени за частнитѣ училища въ България.

Всички пособия учебни: книги и др. внесени само отъ чужбина, се освобождаватъ отъ митнически такси, но се подлагатъ на митнически прегледъ.

Л. К. Бочевъ

Обгербуването на договори за отдаване подъ наемъ на недвижими имоти.

Законътъ за гербовия налогъ се различава основно отъ другитѣ фискални закони съ особения начинъ, по който се събира гербовия налогъ. Данѣкоплатецътъ, при другитѣ фискални закони, обикновено подава декларация предъ компетентнитѣ данѣчни власти, а при този законъ, всѣки самъ се облага. Всички жители на страната сж органи, чрезъ които държавата събира гербовия налогъ, стига при своитѣ граждански и търговски отношения или при изпълнение на служебнитѣ си функции, да се поставятъ въ предвиденото отъ закона положение на задължени да платятъ налога или да проследятъ, дали той е платенъ надлежно.

Като се има предъ видъ, че при нарушенията на закона за гербовия налогъ добросъвестността или злата умисълъ сж безъ всѣкакво значение, че незнанието на закона, по силата на единъ общъ принципъ, никого не извинява, ще трѣбва да се заключи, че всички сж длъжни сами да се грижатъ, щото действително да сж съобразни съ изискванията на закона, за да не се излагатъ на отговорност, която не може никому да прехвърлятъ. Нарушенията на закона за гербовия налогъ сж отъ углавенъ характеръ, а по такива нарушения всѣки нарушителъ трѣбва да понесе отговорността.

По тѣзи съображения, съ настоящитѣ редове, ще се спремъ съ нѣколко думи върху обгербуването на договори за отдаване подъ наемъ на недвижими имоти, при което сж констатирани вече много случаи на нарушение.

Една особеностъ, характерна за закона за гербовия налогъ е, че сжщия по начало не заповѣдва съставянето на книжа и документи, а само обгербуването на такива, съставени въ изпълнение разпорежданията на други закони. Изключение отъ това правило се направи съ закона за измѣнение и допълнение закона за гербовия налогъ. — Д. В. бр. 31 отъ 12. V. 1933 г., когато съ § 14 — къмъ точка 6 на чл. 40 се прибави и следната нова алинея: за отдаване подъ наемъ на всѣкакви здания, етажи, апартаменти, стаи или незастроени мѣста за търговия, индустрия или за упражняване на какво и да е занятие, ако уговорения годишенъ наемъ е надъ 12.000 лв. и на всѣкакви жилищни помѣщения, които се ползватъ само за живяне, ако уговорения годишенъ наемъ е надъ 18.000 лв., трѣбва задължително да се сключи надлежно обгербуванъ писменъ договоръ. Несключването на такъвъ е равносильно на необгербуване и подлежи на наказание по чл. 65 буква „г“.

Съ закона за бюджета на държавата за 1933/34 г. (Д. В. бр. 63 отъ 28. VI. 1933 г.) се направиха съ чл. 92 следнитѣ допълнения и пояснения: „Споредъ първата алинея на § 14 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за

гербовия налогъ (д. в. бр. 31/12. V. 1933 г.) сключването на писмени договори е задължително и тогава, когато наемътъ е билъ уговоренъ за срокъ по-късъ отъ една година време, ако наемътъ, пресмѣнатъ за една година, надвишава сумитѣ, показани въ сжщата алинея. Това се отнася за посетителитѣ презъ сезона на курортни мѣста и за хотели.

Обгербуването на договоритѣ за наемъ става върху общата сума на наема за уговореното време и гербовиятъ налогъ се плаща по половинъ отъ дветѣ страни.

За заваренитѣ дългосрочни едно и повече годишни наеми, писмени обгербувани договори се сключватъ само за останалия до изтичането имъ срокъ, ако тоя срокъ е по-дълъгъ отъ 3 месеца отъ деня на влизане въ сила настоящия законъ“.

И сега действащата наредба-законъ за гербовия налогъ, която влѣзе въ сила отъ 1. VII. т. г. (д. в. бр. 105/14. V. 1936 г.) сжщо заповѣдва съставянето на нѣкои книжа, между които сж и договоритѣ за отдаване подъ наемъ на недвижими имоти, като въ чл. 30 т. 2 ал. III се казва, че такива договори се изразяватъ задължително писмено, ако наемътъ изчисленъ месечно е повече отъ 1.000 лева на месецъ. Задължително е дообгербуването на края на всѣко календарно полугодие и мѣлчаливото продължение на такива договори. Тия разпоредби не важатъ за полскитѣ имоти, за хотелитѣ и за сезоннитѣ помѣщения въ курортнитѣ мѣста. Съгласно чл. 48, гербовитѣ марки за дообгербуване (чл. 30. т. 2. ал. III) се залепватъ върху документитѣ се унищожаватъ съ текста на датирана и подписана бележка, отъ която се вижда за какво сж събрани. Ако нѣма достатъчно мѣсто за залепване маркитѣ върху лицевата страна на документа, допуща се обгербуването да се извърши на грѣба, ако и тамъ нѣма мѣсто, на приложенъ листъ.

Тѣзи категорични постановления на наредбата-законъ за гербовия налогъ трѣбва да бждатъ допълнени съ разпоредбитѣ на чл. 61 отъ с. законъ, споредъ който се смѣта за необгербуване несъставянето или неиздаването на книгата, чиито съставяне или издаване е задължително (чл. 26 т. 1; 30 т. 1 ал. 2, т. 2 ал. ал. 3 и 4). Трѣбва сжщо така да се добави, че се смѣта за необгербуване и книгата, гербовитѣ марки върху които не сж унищожени или неправилно унищожени и тия обгербувани съ марки отъ образецъ, който не е билъ въ обръщение по време, когато е следвало да бждатъ обгербувани. Отговорностъ носятъ по чл. 64 отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ, лица които сж съставили договоритѣ, у които се намѣрятъ или които си служатъ съ тѣхъ. Отговорността на единия не покрива тази на другия — всѣки отговаря и понася по-отдѣлно наказанието самъ за себе си.

При това нека да отбележимъ, че отъ гледна точка на закона за гербовия налогъ е важно, щото отъ външна страна писмения документъ да е съставенъ въ форма на перфектенъ договоръ и да е подписанъ, безъ да има каквото и да е значение за фискалната отговорностъ правното значение на документа отъ гледна точка на гражданскитѣ закони. Прилагането на Наредбата-законъ за гербовия налогъ не се обуславя отъ възможността за странитѣ да реализиратъ като краенъ резултатъ на своята сдѣлка известни договорни правоотношения, валидни напълно отъ гледище на гражданскитѣ закони, а се подчинява на едно условие — да има перфектни договори отъ външна страна на реквизиитѣ на закона за задълженията и договоритѣ.

Съгласно чл. 30 т. 2 ал. III отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ договоритѣ, които ни занимаватъ, подлежатъ на съразмѣренъ

гербовъ налогъ и се огербуватъ съ 1% на всѣки 100 лева или частъ отъ 100 лева. Гербовитѣ марки върху тѣхъ се унищожаватъ съгласно чл. 44 отъ закона за гербовия налогъ чрезъ еднократно или многократно полагане върху всѣка отъ тѣхъ подписа или частъ отъ него поне на две отъ договорящитѣ лица; при договори, сключвани чрезъ размѣна на писма въ Царството, гербовитѣ марки се унищожаватъ отъ договорящото лице получателъ на писмото, съ което се приема предложението, чрезъ еднократно и многократно полагане върху всѣка отъ тѣхъ подписа му или частъ отъ него, заедно съ датата на получаване писмото. Това огербуване се извършва въ десетъ дневенъ срокъ отъ получаване писмото. Когато получателитѣ сж повече, достатъчно е, вѣнъ отъ датата, подписа поне на единъ отъ тѣхъ. Трѣбва да допълнимъ, че споредъ чл. 52 отъ с. з., гербовитѣ марки върху всѣкакви книжа представени за завѣрка отъ нотариуса, ако подписитѣ се положатъ предъ него, се унищожаватъ съ печата на нотариуса.

Неизпълнението на токущо посоченитѣ предписания на Наредбата-законъ за гербовия налогъ влѣче следъ себе си наказанието, предвидено въ чл. 65 буква „В“ отъ с. з.—глоба равна на тройния размеръ на следващия се гербовъ налогъ, като освенъ това се заплаща и следущия се гербовъ налогъ.

Нарушенията се констатираатъ отъ длъжностни лица при изпълнение на служебнитѣ имъ обязанности, съ актъ, подписанъ отъ съставителя и поне отъ единъ свидетелъ, въ който актъ се указва времето на съставянето му, въ какво се състои нарушението, кои сж отговорнитѣ лица, като се посочи и адреса на последнитѣ. Актътъ се подписва и отъ нарушителя, ако той присъствува (чл. 73 отъ закона за гербовия налогъ). За отказъ да се покажатъ на финансовитѣ инспектори и на облѣченитѣ съ права на такива други длъжностни лица, книжата подлежащи на гербовъ налогъ, виновнитѣ лица се наказватъ съ глоба отъ 5,000 лв. до 100,000 лв., като независимо отъ това книгитѣ се иззематъ по реда, предвиденъ въ закона за финансовата инспекция. Виновнитѣ се преследватъ и сждятъ по общия редъ на наказателното сждопроизводство.

Споменатитѣ нарушения и престѣпления се покриватъ съ давностъ съ изтичане на 5 години отъ извършването имъ. Вземането на самия гербовъ налогъ се погасяване съ изтичане на 15 години отъ извършване на нарушението, съответното или престѣплението (чл. 81 отъ закона за гербовия налогъ).

Аргосъ.

Лоши и противоздравни навици

Нашиятъ градъ *вѣншно* вече твърде много е напредналъ въ културата, обаче варненци все още не могатъ да се отърсатъ отъ нѣкои грозни и срамни ориенталски навици. Хлѣбътъ и разни други продукти, изложени за продажъ, които се ядатъ тъй както се купуватъ, безъ да бждатъ измити или сварени, многократно се *опипватъ* отъ всѣки купувачъ. Всѣки отъ насъ вижда и смирено гледа какъ по редъ се опипватъ и постисватъ отъ просвѣтени и непросвѣтени купувачи по десетина хлѣба, до като се избере само единъ. Сжщитѣ вече опипани хлѣбове следъ малко повторно се опипватъ отъ новодошли купувачи, та рѣдко може човѣкъ да си купи хлѣбъ, който да не е миналъ подъ прѣста на нѣколко прости и непростни купувачи. А ние си имаме единъ неимовѣрно гнусенъ навикъ да си стискаме носа съ прѣсти и да се секнемъ на улицата и после да отъркваме замаканитѣ прѣсти о гачитѣ си. Прѣсти, съ които току що сж пипали замръсени пгъд-

мети на страдащи отъ дифтерия, тифусъ, скарлатина, опипватъ хлѣбъ, сирене, банички, гевреци, гребатъ скариди, маслини, бомбони. Та освенъ, че се погнусявашъ да купувашъ такъвъ опипанъ хлѣбъ и пр., а и значителна опасностъ е на лице да се разнесе чрезъ такъвъ хлѣбъ и пр. зараза.

Ето защо положително общинската ни управа или здравната санитарна служба да отпечата надписи: „Забранено е да се опипва хлѣба“, „Забранено е да се опипватъ продуктитѣ“, та да се поставятъ на видно мѣсто по фурнитѣ и др. и да се вмѣни въ дългъ на хлѣбари и пр. да не позволяватъ на купувачитѣ да опипватъ хлѣба и пр. — опипване иначе съвсемъ безцелно. Маслини, скариди, бомбони и др. п. да се гребатъ съ лопатка. Банички, пасти и др. п. да се хващатъ съ щипци или съ вилици.

Производството на вино въ България презъ 1934 и 1935 год.

Родитбата на гроздето презъ 1935 год. се очакваше да бжде много голѣма и производството на вино много увеличено, обаче, въ действителностъ, споредъ събраниитѣ сведения на Международното Бюро за вино въ Парижъ, Франция, производството на вино презъ 1935 г. е излѣзло въ по-малко отъ оно-ва презъ 1934 г.

Споредъ направенитѣ изчисления за производството на вино въ България презъ посоченитѣ две години е следното:

презъ 1934 г.—2,970,000 хектолитра
презъ 1935 г.—1,663,000

Заслужава да се сравнятъ даннитѣ на производството между отдѣлнитѣ държави на Балканския полуостровъ, за да се види, колко по-напредъ стоятъ нашитѣ съседи, освенъ Турция.

Югославия:

презъ 1934 г.—3861000 хектолитри.
презъ 1935 г.—3336000 хектолитри.

Гърция:

презъ 1934 г.—2,790,000 хектолитри.
презъ 1935 г.—3,663,000 хектолитри.

Ромъния:

презъ 1934 г.—8,613,000 хектолитри
презъ 1935 г.—8,019,000 хектолитри

Турция:

презъ 1934 г.—455,000 хектолитри.
презъ 1935 г.—445,000 хектолитри.

Намалението на българското производство презъ 1935 г. се обяснява, предполагаме, съ обстоятелството, че ние сме обърнали повече внимание на износа на гроздето, което намира добри пазари на западъ, отколкото за производството на вино.

За това агрономството е наредило, щото бждащитѣ лозя да бждатъ насадени само съ димиятъ, афузъ-али и др. десертно грозде.

ЗАЩО ТАКА?

Инвалидътъ Н. х. Ст. намѣрилъ на улицата бѣло кученце и го прибралъ у дома си. Веднага отишълъ въ полиц. участъкъ и съобщилъ за тази находка, гдето му се казало, да го храни и като се яви собственикътъ на кученцето ще му заплати за храната. На другия денъ предприемачътъ на таксата за кучетата се явилъ и му съставилъ актъ за укриване и му поискалъ 126 лв.—106 лв. такса и 20 лв. за общ. подпомагане. Инвалидътъ му възразилъ, че кученцето не е негово, а го е намѣрилъ, и го хранилъ по нареждане на полицията до като се яви собственикътъ. Това възразение не било взето подъ внимание, нито провѣрено. Вследствие на това, инвалидътъ подалъ заявление, вх. № 4216 отъ 23. VII. 36 г. до общината—финансово отдѣление за отмѣнение наредбата на предприемача съ изложение горнитѣ обстоятелства. Обаче, на направената справка, се оказало, че съ резолюция е оставена молбата му безъ последиствие. Наложено е запоръ на заплатата на инвалида и е одържано отъ него 126 лв. съ квнт. № 553 отъ 11. X. 36 г., които

предприемачътъ прибралъ. Сега не можемъ да знаемъ кой е сложилъ резолюцията „безъ последиствие“ на заявлението на инвалида. Последниятъ, като вижда тази вѣпиюща несправдливостъ, подава второ заявление, тъй като първото заявление не е на лице. Не е ли то у предприемача? Второто заявление носи сжщия вх. № 4216. Провѣрено съдържанието му чрезъ полиц. участъкъ, явствува, че то е вѣрно. Вследствие на това, настѣпва друга фаза: уважава се молбата на инвалида да му се повърне сумата 126 лв. отъ предприемачътъ, защото кученцето не е на инвалида. — Подобенъ единъ важенъ въпросъ можеше още на 27. VII. 36 г. да се разреши, ако би се обърнало повече внимание и по-сериозно, на заявлението като бѣха се искали нуждитѣ сведения отъ полиц. участъкъ. Разрешението на този въпросъ едвамъ следъ петъ месеца добива край. Защо така? Н. Й-въ.

ХРОНИКА

Съболезнование Изказваме искрено то си съболезнование къмъ опечаленото семейство Мирски и близки за тежката загуба, която претърпѣха въ лицето на непрежалимата покойница майка, баба **Стефания Кр. Мирска**, която бѣ сътрудница на вестника ни.

Миръ на духа ѝ!

На 11. т. м. е починалъ въ София нашия съгражданинъ **Антонъ Борлаковъ**, бившъ дългогодишенъ учител и околийски инспекторъ, редакторъ на сп. „Педагогическа практика“ и ратникъ по учебното дѣло. Родомъ отъ гр. Тулча, той обичаше Добруджа и работѣше за нея. Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

Наградена е г-жа Тодора Георги Ноева, както се научаваме, отъ Н. В. Царя съ ордена „Гражданска признателностъ“, II степенъ, за нейната дългогодишна обществена дейностъ, вземайки участие почти въ всички начинания на благотворителностъ въ града ни; тя издаде първия женски вестникъ въ България „Женски свѣтъ“, а съ сестра си г-ца Ел. Манова редактираха притурка „Домакия“. Поздравяваме г-жа Ноева съ това високо заслужено отличие.

Съобщаваме на абонатитѣ си, че абонамента на вестника не изтече на края на 1936 г., и че ще получатъ до изтичане на годината още 11 броя, или срещу платенитѣ 25 лева ще получатъ 24 броя.

Мѣстното Д-во „Алиансъ франсезъ“ дава балъ на 23 януарий т. г. За тая целъ по почина на г-жа графиня и г-нъ графа де Легъ, френския консулъ, и по покана на настоятелството се събра голѣма комисиия за обмислюване реда за успѣшния изходъ на бала. Образуваха се нѣколко комисиии, на които се възложиха известни задачи. Ще има котилионъ, италианска лотария, американско наддаване и танци. Изглежда по всичко, че балътъ ще излѣзе успѣшенъ и добре посетенъ.

Предпазниятъ конкордатъ. Една поправка е била приета отъ Министерския съветъ къмъ чл. 80 ал. 6. отъ Закона за предпазния конкордатъ: „Срокътъ за плащане на първата вноска се продължава до 31 мартъ 1937 г. за онѣзи лица, получили предпазенъ конкордатъ, които установяватъ, че не сж могли да я направятъ до 31 дек. 1936 г. поради това, че не сж получили до тази дата припадающитѣ имъ се облигации.“

За църковнитѣ настоятелства. Служебния периодъ на тѣзи настоятелства изтече на 30 окт. м. г., и Св. Синодъ се обърналъ къмъ Мин. на Външнитѣ работи, съгласно чл. 97 отъ Екз. уставъ,

да даде съгласие да се произведатъ нови избори, обаче Министерството е отговорило, че не могатъ още да се произведатъ избори, а да се продължи срокътъ. Този срокъ е продълженъ до второ нареждане.

Наредба за устойчивостта на общинскитѣ служители. Изработениятъ отъ съюза на общинскитѣ служители проектъ за устойчивостта на общинскитѣ служители е билъ вече прегледанъ отъ надлежното министерство, което по начало, е приело съ нѣкои допълнения наредбата, а главно се определя **точния ценъ**, на който да отговарятъ кандидатитѣ за общински служители.

Нареждане за собственицитѣ на жилища въ Варна.

Кметътъ г. инж. Я. Мустаковъ издалъ заповѣдъ, съ която се нарежда:

1. Собственицитѣ на имоти, които не сж оградени, находящи се на югъ отъ ул. „Мария Луиза“ до морето (курортната частъ) въ срокъ до 1 май т. г. да си направятъ прилични и подходящи огради.

2. Всички собственици на имоти, предъ които тротоаритѣ сж повредени или пѣкъ нѣматъ такива, а иматъ поставени бордюри, задължава въ срокъ до 1 май т. г. да започнатъ поставянето на тротоарнитѣ плочки, както и да направятъ повреденитѣ такива, иначе, това ще се извърши за тѣхна смѣтка отъ общината, като се задължатъ съ разноснитѣ и лихвитѣ на изразходванитѣ суми.

3. Задължаватъ се собственицитѣ на мѣста и сгради, чиито имоти се отчуждватъ за улици или съседни дворища, когато запазватъ материалитѣ за себе си, следъ събирането имъ да изчистватъ продаваемитѣ мѣста отъ строителнитѣ материали, камъни, прѣстъ и др. като техническото отдѣление следъ констатиране изчистването на мѣстото ще дава ходъ на молбитѣ имъ за изплащане припадающитѣ имъ се суми.

На неизпълнитѣ ще се съставятъ актове за глобяване съгласно чл. 42 отъ наредба-законъ за градскитѣ общини 1,000 лв.

Данѣчни. Варненското данѣчно управление съобщава на всички физически и юридически лица (освенъ упоменатитѣ въ чл. 43 Нар. Законъ за данѣка върху приходитѣ) които отдаватъ подъ наемъ движими и недвижими имоти и получаватъ приходи отъ имоти да подадатъ най-късно до 31 януарий 1937 г. декларация образецъ „Б“ въ Варнен. данѣчно управление (II етажъ архивата), за да имъ се откриятъ данѣчни партриди.

Сроковетѣ за плащане данѣка върху наемитѣ и за въ бждаще оставатъ 20 януарий, 20 май, 20 септември.

Вѣрно ли е, че на 27 дек. 1936 г. една варненска гражданка се е снабдила съ книжка за бедностъ, отъ първа категория, за да вземе дърва, които се раздаватъ отъ пожарната команда на беднитѣ. Тази гражданка се разболѣла и лежала на легло. За това изпратила дъщеря си съ една кола, като ѝ дава книжката за бедностъ и купона за дърва; обяснява на лицето, което е натоварено за раздаване дърва въ пожарната команда, че майка ѝ е болна, лежи на легло и не може да дойде. Лицето останало непреклоно и искало да дойде майката, и отказало да даде дърва. Дъщерята се върнала обратно безъ дърва. Благодарение на съседитѣ, че дали малко дърва на болната, за да запази печката си, че да не зъзне.

Абонирайте се на в. „Варненски Коренякъ“

Печатница „Просвѣщение“—Варна